

mende Minister efter Forhandling med Bygningsraadet. Paa tilsvarende Maade tilkommer der de i § 1 nævnte Ingeniører et passende fast Beløb for saadanne Ingeniørarbejder, hvortil der medgaar over 7 000 Kr., og som det paalægges dem personligt at forestaa.

§ 6.

De til Medhjælp m. v. for Bygningsinspektørerne og de i § 1 nævnte Ingeniører fornødne Midler samt Udgifter ved Bygningsraadet bevilges paa de aarlige Finanslove.

§ 7.

Denne Lov, der, med Undtagelse af de i § 3 givne Bestemmelser, ikke gælder for Krigs- og Marineministeriets, Statsbanernes samt Post- og Telegrafvæsenets Bygningsvæsen eller for Statens Bygninger paa Færøerne og Grønland, træder i Kraft 1. April 1930, dog at Bygningernes Overgang til Statsbygningkontoret og Henlæggelse under Bygningsinspektørernes Tilsyn, hvor Forholdene i særlig Grad taler derfor, kan udskydes indtil 1. April 1931.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

De kgl. Bygningsinspektører har siden ca. 1750 haft Tilsyn med Statens Bygninger; oprindeligt var der kun 2 Bygningsinspektører for hele Landet, men efterhaanden som Antallet af Statsbygninger forøgedes, blev det nødvendigt at ansætte flere Bygningsinspektører. — Ved kgl. Resolution af 31. December 1849 oprettedes et Bygningsdirektorat, hvorunder den tekniske Ledelse af Bygningsarbejderne vedrørende de Staten tilhørende under de civile Ministerier sorterende Bygninger henlagdes. Under Bygningsdirektøren fungerede 5 Bygningsinspektører, hver for sit Distrikt. I Begyndelsen af 1856 ophævedes Bygningsdirektoratet, og den tekniske Ledelse af Statens civile Bygningsvæsen har siden været varetaget af 5 — efter Sønderjyllands Genforening med Danmark af 6 — Bygningsinspektører, der sorterer direkte under Indenrigsministeriet. — Den Ændring, der blev indført i 1856, var for saa vidt tænkt som midlertidig, og de kgl. Bygningsinspektører er — med enkelte Undtagelser — siden konstituerede, idet en Nyordning ikke er blevet gennemført, og 5 af Bygningsinspektørerne er derfor endnu konstituerede og 1 fungerende. Det har dog ikke manglet paa Forsøg paa at indføre den Nyordning, der blev mere og mere paa krævet, efterhaanden som Statsbygningernes Tal voksede, og der har i Tiden 1894—1907 i flere Rigsdagssamlinger været forelagt Lovforslag til en Nyordning, men uden Resultat, skønt Manglerne ved den nuværende Ordning gentagne Gange har været fremdraget saavel under Behandlingen af de aarlige Finanslove som ved Folketingets

Finansudvalgs Forhandlinger og Samraad med de skiftende Indenrigsministre.

Bygningsinspektørerne, der ikke er Tjenestemænd, oppebærer et aarligt Honorar paa 6 000 Kr. + det sædvanlige Honorartillæg; dog ydes der kun den fungerende Bygningsinspektør 3 000 Kr. + Tillæg.

Der findes ingen Instruks for Bygningsinspektørerne, hvis Virksomhed i det hele er udviklet gennem Praksis.

Statens Bygningstilsyn er organiseret saaledes, at Bygningsinspektørerne udnævnes af og sorterer under Indenrigsministeriet, men under Udførelsen af deres Hverv træder de i direkte Forbindelse med det Ministerium, hvorunder den paagældende Bygning sorterer, idet hvert Ministerium ejer sine Bygninger og selv søger de til Bygningernes Vedligeholdelse m. m. fornødne Beløb bevilget.

Ifølge Ordningen er Landet delt i Distrikter, saaledes at hver Bygningsinspektør har sit Distrikt og har indenfor dette Bygningstilsynet med de i Distriktet liggende Bygninger. Undtagelse er dog gjort med Hensyn til København og Slottene i Nordsjælland.

Bygningsinspektørernes Virksomhed bestaar i at føre Tilsyn med Statens Bygninger og sørge for Udførelse af Vedligeholdelsesarbejder ved disse. For det dem tillagte Honorar paahviler det dem endvidere at udarbejde Skitser og kalkulatoriske Overslag til Nybygninger og Hovedstandsættelsesarbejder, og de staar i det hele taget til de forskellige Ministeriers Disposition som Konsulenter i alle Bygningssspørgsmaal.